

עין משפט גד מצוה

א א מוי יד מהלכות סנהדרין ה"א סג עשן נט פ:

ב ב מיי פיט מהלכות אסורי ביאה הלכה לו ופי"ד מהלכות מטמא משכב ומוטב ה"א סג עשן קרא טוטי"ע י"ד סימן קל טעף לא:

ג ג מיי פיט מהלכות אסורי ביאה הל' לו:

ד ד מיי פיה מהלכות עבודת יוה"כ הל"א:

ה ה מיי פי"ד מהלכות יצום ה"א סג עשן עז טור שו"ע אה"ע סימן קטו טעף פ:

ו ו מיי עס [הל"ו] ה"א וסג עס טוטי"ע אה"ע סימן קטו טעף ט:

ז ז ח מיי עס ה"א טוטי"ע אה"ע סימן קטו טעף ט:

ח ח מיי פי"ד מהלכות אסורי ביאה הל' לו:

ט ט מיי עס הלכה לו:

י י מיי עס ה"א סג עשן טעף קע:

יא יא מיי פי"ד מהלכות סנהדרין ה"א סג עשן ט:

ממ: ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

ארבע מיתות. **סקילה** **שריפה** **הרג** **וחנק**. דווקא נקט סידור סקילה חמורה משריפה ושמהין מהרג ושלשמן מחנק ונפקא מינה למתחייב שמי מיתות דקי"ל לקמן (דף פב.) לנדון בחמורה: **רבי שמעון** **כו'**. פלוגמא מפרש בגמרא: **זו מלוא הנסקלין**. שפירשנו צפרקין דלעיל (דף מה.) בית הסקילה היה גבוה שמי קומות **כו'** ומשום דצעי למתני מלות הנשרפין והנהרגין והנחנקין כי"ד הדר ונקט להאי: **גמ'** **כל מקום ששנו חכמים דרך מנין**. וסידרו דבר אחר דבר: **אין מוקדם ומאוחר**. לא דקדקו להקדים צמשתן את המוקדם ולאחר את המאוחר שיש

מקום שהשני מאוחר צמשה נר"ך להקדימו צמעשה כגון סדר ח' צגדים של כהונה גדולה כדמפרש לקמיה דמכנסים קודמין צלציה ולא הקדימו לשנותן כסדר לצישתן ויש מקום שהסדר שני כמשפטו לכתחילי' אצל אי אפיך לית לו זה כגון דברי סדר חלילה כדלקמיה: **חוז מפדר שבעה ממנין**. האמורים לענין הכתם של דס צנהן דיקדקו כסדר משנתן. כל דבר המועיל לחיבור קרי ליה סס לצניה ואין סס לשון צוסם ולא לשון מרפא אלא לשון דבר הנר"ך לתיקון חיבורו: **מעבירין על הכתם**. לצודקו אס דס נדה הוא ולטמא טהרות שנגע בהן או לצע הוא והטהרות טהרות ואס עבר צאלו שבע סממנין כשיצנכס אותו בהן כסדרן צידוע דסס היה ואס לא עבר צידוע שבעה היה: **רוק ספל**. שלא טעס כלום כל אומר היוס. מפל ריקס ונגווד ומסר כל טעס מאכל כגון דבר שלא נמלח דמיקרי מפל: **ומי גריסין**. ומי לעיסת גריסין של פול שלועסין וכוססין אותו ומשפספין אותו בהן: **ומי גליס**. שהחמינו והסריחו: **נחש רגלי**. אדמה הוא וקורין לה **ניתרא**: וצויים. עשצ הוא ומעביר כתמנין וקורין ליה ארצני"צ צבורי"א:

קמוליא. התסס) מפרש לה שלוק דוך ולא ידענכ מאי היא: **אשלך**. נמלכ צנקצי מרגילות העולות ממוך הים: **לא עשה ולא כלום**. אין זה נסיון שאס לא עבר צכך אחתי איככ למימר דס היה ואסין דלא עבר היינו משום דלחן מועילין אלא לאחר הרוק וכן כולם כסדר. והא דרצ סחורכ קצוע' צהאי גמרל משום דמיימתינ להני ארבע מיתות צ"ד דמתני' עלה כפליג רצ פפא עליה ולאמר אף ארבע מיתות דווקא ייטנו הקודס צמשה קודמת לצבשתה אס נחמיצ שמי מיתות: **צפלאסכ לא קמיירי**. רצ סחורכ נמי אית

אמר רבא אמר רב סחורא אמר רב הונא. צכמה דוכתי

איכא הכי והא דלאמר רצא צס"פ אלו מליאות (צ"מ דף ג.) כגון רצ סחורל דלסצקין וזהמי ליסטרין משמיה דנפשיה לא אגמריה טפי א"נ ה"ק אפילו לא למד מרצו אלא דבר זה צלצד נחשצ רצו צכך א"נ צההיא שענתה אחתי לא גמר מנייה טפיטי):

מעבירין על הכתם. פ"ה לצודקו אס דס נדה הוא ור"ת מפרש דלפילו דס נדה ודאי אע"ג דמטמא לח ויצב כיין דאין עובר על ידי ז' סממניס צטל וטחור דתני ר' חיאל דס נדה ודאי מעביר עליו שבעה סממנין ומצטלו: **כל מעשה יום הכפורים**. למ"ד (יומא דף ס:) לא נלאמר חוקה אלא צדכריס הנעשים צצדיגי לכן צפניס לא אריי צדכריס שנעשים צצגדי וזה צבחון:

אף סדר תמיד. מימה דלא קלאמר אף סדר צרכות דמנן צפרק צמל דר"ה (ד' צג.) סדר צרכות אצות וצוצרות וקדושת השס עוד מנן התס (ד' ג.) סדר תקיעות ג': קסצרי

והוא אומר י לא חפצתי לקחתה ובלשון הקדש היא אומרי: ונגשה יבמתה אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו וירקה בפניו רוק הנראה לדיינין וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש וגו' ונקרא שמו בישראל וגו' ואמר רב יהודה ימצות חלצה קוראה וקורא חולצת ורוקתת וקוראה והוינן בה מאי קמ"ל מתניתין היא הא קמ"ל ימצוה הכי ואי אפיך לית לו בה תניא גמי הכי יבין שהקדים חלצה לרקיקה או רקיקה לחלצה מה שעשה עשוי ולאפוקי מזה דתנן יכהן גדול שמשמש בשמונה כלים והדיוט בארבעה בכתנות במכנסים במצנפת ואבנט ימוסף עליהן כהן גדול חושן ואפור ומעיל וציץ ילה ותניא מנין שלא יהא דבר קודם למכנסים שנאמר ימכנסו בד יהיו על בשרו ותנא מאי טעמא אקדמיה לכתנות ימשום דאקדמיה קרא וקרא מאי טעמא אקדמיה משום דמכסיא כולה גופיה עדיפא ליה: יסקילה שריפה כו': סקילה חמורה משריפה שכן יניתנה למגדף ולעובר ע"ג מאי חומר א שכן פושט ידו בעיקר אדרבה שריפה חמורה שכן יניתנה לבת כהן שזינתה ומאי חומר א שכן מחללת את אביה קסברי

ליה דמתני' דוקא מנן ומינהו כי נקט אינהו לא נקט מילי דפלוגמא: **אף סדר יומא**. דעבודת יוס הכפורים הסדורות צמשה צמסכת יומא זו אחר זו דווקא קתני: **ואידך**. אמר לך וודאי דוקא קתני ומינהו חומרל צעלמא הוא שהחמיר הכתוב בעבודת אותו היום שאס שניה צסידרו פסול ולא משום חשיבות דעבודת הוא שמהל אלת חומר היום שנכתבה חוקה (ויקרא טו) צסידורה לעכב וכי אמרינן אכן צמדיי דחשיבותה גרס ליה כגון ארבע מיתות דלמרינן לקמן דז חמורה מזו וכן צבעע סמנין כשורכו וכחו של כל אחד ואחד גורס לו ליקדם וכן מכנסיים שחישצן הכתוב להקדימן כדלקמן אצל יוס הכפורים חומר היום צעלמא הוא שלא לשנות זו ולא כח עבודות: **ואידך**. רצ פפא דליירי נמי צחומרי אמר לך ההוא מנהו צעלמא ואי אפיך לית לו צה: **ולאפוקי ממלוא הכי כדקא מסדר ואילו**: י היה **אומרים**. מחילה מלן יצמי והוא אומר לה לא חפצתי ואחר כך חוללת ואחר כך רוקקת ואחר כך קוראה ככה יעשה אפי' הכי אי אפיך לית לו צה כדקתני לקמן: **עשה ההוגס** לו. שאס היה הוא זקן והיא ילדה הוא ילד והיא זקינה אומרינן לו כלך אכל שכמתך ולא תכניס קטטה לתוך ציתך: **ונלשון הקודש היו אומרין**. צמסכת סוטה יליך לה צפרק אלו נאמרינן צכל לשון (דף צג.) **רוק הגראח**. שיהא צו כדי לראות כשיולא מפייה דצענין לעיני הזקנים וירקה [דכריס כהן]: **קוראה וקורא חוללם ורוקקת וקוראה** מלן יצמי וקורא לא חפצתי חוללת ורוקקת וקוראה ככה יעשה דמתניתין לאל דווקא משום הכי נקט לה הכל: **ולאפוקי**. אהא דרצ סחורכ קא מהדר: **על צשור**. משמע כשלוצצן יהא צשור מצלי לצוש דלי לא הא אחל לאשמועינן למה לי על צשור: **מאי טעמא אקדמה לכסות**. הואיל ומכנסיים קודמין: **דאקדמיה קרא**. כמונת צד קדש ילצב ומכנסו צד וגו' (ויקרא טו): **סקילה חמורה כו'**. טעמא דמתניתין מהדר לצרושי מ"ט דרצנן דאמרז סקילה קודמת לשריפה ושריפה להרג והרג למנן: **שכן נאנה למגדף**. מנרך את השס והוא צסקילה כדמתני (עס מד) הולא את המנלל וגו': **ולעצורם כוכבים**. שהן עבירות חמורות: **ומאי חומר**. דמגדף ועבודת כוכבים דקאמרת דמימה הניתנה להס ודאי חמורה משאר מיתות שהרי ניתנה לעבירה חמורה: **שכן מחללם אס אביה**. כדקאמרינן לקמן (דף צג.) שאס היו נהגינן צו קדש נהגינן צו חול אומר ארוך שזו ילד ארוך שזו גידל:

מסורת הש"ם

(א) יצמות טז:] ב) [צ] ונכר יצמות צ:] ג) [א] ליה סא:] ד) [זליל ואשלגן] ה) שס כט. זכמים זח:] ו) [הא דלא קחציב אף סדר סוטה ע"י חוספיות סוטה ח': ד"ה קודס:] ז) [י] יומל ס., ח) ממור פי"ו מ"ג, ט) יצמות קו:] י) [יצמות קה- קו:] כ) [יומל ע"א:] ל) שס כג: וכה,] מ) [ולקמן ע"א:] נ) [שס:] ס) [נהה כב:] ט) [זליל אחר ד"ה ע"א:] פ) [וע"ע מוס' יצמות קו. ד"ה רצח ומות' ע"י יע. ד"ה אמר:] צ) [יה לכן וחס. רש"ה,

תורה אור השלם

- ↑ ויקרא לו זקני עירו ודברו אליו ועמדו ואמר לא תפצתי לקחתה: דברים כה ח
- ↑ ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השוערה אל הזקנים ואברה מאן יקמי לזקנים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: דברים כה ז
- ↑ ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגליו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יקנה את בית אחיו: דברים כה ט
- ↑ ויקרא שמו בישראל בית חלוצי העול:
- ↑ בהנהגתו קדש ילקבש ומכנסו בד יחיו על בשרו ובאבנטו יחגור ובמצנפתו בד יצנח בגדו קדש הם ורחץ בגימס את בשרו וילקבש: ויקרא טז ד

גליון הש"ם

גמי' משום דאקדמיה קרא. ע"י משמט שאנת אריה סימן טט:

לעני רש"י

ניתרא א ניטרו א]. מלחח. אירכניו שבונרי"א אירב"א שבונרי"א. עשב סבתי (סבונתי).

מוקף רש"י

מעבירין על הכתם. שאלן הסס צעל עד שיעבירו טולן עליו (נדח טז). רוק תפל. שלא טעס כלום כל אותו היום קודם לכן, והיינו מפל צלל טעס (שס). שלא כסידורן. כדקש טעיין כאלן (שס טב). כסדר שהן טעיין צמשה זה אחר זה כך סדר הענימן (ובחיים צה). לא יעשה ולא כלום. לא לצדק ולא לצטל (נדח טב). ככתנות במכנסים כו'. אהדיע קלי (יומא טז). על בשרו. משמע שלובס צעורו ערוס שאלן עליו אלא צשור. דאי לא תימא הכי על צשור למאי תצייה (שס כב.)

^[א] ונראה דל"ל ואי אפיך להקדים רקיקה לחלצה מה שעשה עשוי.] ב) נראה דמסר כאן וז"ל ומקשינן ארצה שריפה חמורה שכן נמנן לכת סין שנימה דומין חומלל דשריפה וכו'.